

POSTANOWIENIE

Dnia 21 października 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa G. Z.

przeciwko Przedsiębiorstwu "N.(...)" sp. z o.o. w K.

przy interwencji ubocznej po stronie powódki – J. W.

o upoważnienie ewentualnie o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 października 2008 r.,

na skutek skargi powódki o stwierdzenie niezgodności z prawem, prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 28 marca 2007 r., sygn. akt I ACa (...),

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 28 marca 2007 r. Sąd Apelacyjny zmienił wyrok Sądu Okręgowego – Sądu Gospodarczego w K. z dnia 18 grudnia 2006 r. w ten sposób, że zasądził od pozwanej Przedsiębiorstwa N.(...), sp. z o.o. w K. na rzecz powódki G. Z. kwotę 16 932,35 zł i oddalił powództwo w pozostałej części oraz oddalił apelację strony pozwanej w pozostałym zakresie i w całości oddalił apelację powódki.

Wyrok ten powódka G. Z. zaskarżyła skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać – obok oznaczenia orzeczenia, od którego została wniesiona, przytoczenia jej podstaw oraz ich uzasadnienia, wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, wniosku o stwierdzenie

niezgodności orzeczenia z prawem, wykazania, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe – także uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy. Wymagania te mają charakter konstrukcyjny i powinny być spełnione w sposób kumulatywny, w związku z czym skarga niespełniająca któregokolwiek z nich dotknięta jest tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych i podlega odrzuceniu *a limine*.

Sąd Najwyższy wyjaśnił, że przewidziany w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. obowiązek uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody polega na złożeniu przez skarżącego oświadczenia, że szkoda wystąpiła – ze wskazaniem jej rodzaju i rozmiaru – oraz uwiarygodnienie tego oświadczenia przez powołanie i przedstawienie dowodów (postanowienia z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 16 i z dnia 13 grudnia 2005 r., I CNP 28/05, niepubl.; por. także art. 243 k.p.c.). Niezbędne jest przy tym przeprowadzenie przekonującego wyводу wskazującego czas powstania szkody oraz związek przyczynowy między nią a wydaniem zaskarżonego orzeczenia (postanowienie z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141).

We skardze powódka zamieściła wprawdzie wywód dotyczący uprawdopodobnienia doznanej przez nią na skutek wydania zaskarżonego orzeczenia szkody, ale stwierdziła, że szkoda ta polega na tym, że przez wydanie ww. orzeczenia powódka nie może uzyskać od pozwanego środków finansowych, co prowadzi do konieczności naprawy dachu za kwotę co najmniej 16 000 zł. Z tego stwierdzenia wynika, że powódka do chwili wniesienia skargi nie poniosła jeszcze szkody; powołuje się jedynie na konieczność poniesienia jej w przyszłości. Należy także zauważyć, że powódka nie wykazała istnienia adekwatnego związku przyczynowego między zaskarżonym orzeczeniem a ewentualną szkodą, który występuje wtedy, gdy szkoda jest normalnym, naturalnym następstwem zaskarżonego orzeczenia, tzn. nie powstałaby, gdyby orzeczenie nie zostało wydane. Szkoda musi zatem powstać po wydaniu zaskarżonego orzeczenia, a przed wniesieniem skargi. Tymczasem powódka w skardze powołała się na szkodę, która powstanie w przyszłości na skutek konieczności poniesienia kosztów naprawy dachu. Z tych względów – wobec braku szkody – należy uznać, że skarga powódki o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie przysługuje.

Z tych względów należało orzec, jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).